

** عَيْنَ الْأَصْحِ وَالْأَدَقَّ لِلْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ أَوْ الْمَفْهُومِ أَوْ الْمَفْرَدَاتِ أَوْ الْجَوَارِ:

۱- «و لا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ و لا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الإِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الإِيمَانِ»:

- (۱) و نباید از خودتان عیب بگیرید و به یکدیگر لقب‌های زشت بدهید؛ چه ناپسند است اسم زشت پس از ایمان آوردن!
- (۲) و از خودتان عیب نگیرید و همدیگر را به لقب زشت نخوانید؛ بعد از ایمان آلوده شدن به گناه بد اسمی است!
- (۳) و از خودتان عیب‌جویی نکرده‌اید و به یکدیگر لقب زشت نداده‌اید؛ بد عنوانی است گناه کردن بعد از ایمان!
- (۴) و از خودتان عیب نگیرید و به همدیگر القاب زشت ندهید؛ آلوده شدن به گناه بعد از ایمان بد اسمی است!

۲- «وَجَدْنَا فِي الْفَلَاةِ رَكْبًا هَامِتُ و قد فَرَّرْتُ مِنْ غَدَاتِهِمْ فَاسْتَعَاثْتُ مَنْأ و نحن أَطَعْمَانَهُمْ!»:

- (۱) در صحرا قافله‌ای را دیدیم که گم شده بودند و از دشمنان فرار می‌کردند، پس از ما کمک خواستند و ما به آن‌ها غذا دادیم!
- (۲) در بیابان کاروانی را یافتیم که تشنه شده بودند و از دشمنانمان فرار کرده بودند، پس از ما یاری خواستند و ما به آن‌ها غذا دادیم!
- (۳) اسب سوارانی را در بیابان یافتیم که تشنه و سرگردان از دشمنانشان فرار می‌کردند، پس از ما طلب کمک کردند و ما هم به آن‌ها غذا دادیم!
- (۴) در بیابان‌ها اسب‌سوارانی را دیده بودیم که تشنه و سرگردان از دشمنانشان فرار می‌کردند، پس از ما کمک خواستند و ما برای آن‌ها غذا بردیم!

۳- «أَنْذَرْتُ سَفَرَنَا إِلَى جِبَالِ الشَّمَالِيَةِ فِي السَّنَةِ الْمَاضِيَةِ و نحن نَضِينَا أَرْبَعِ لِيَالٍ فِي خِيَامِنَا خَائِفِينَ!»:

- (۱) سفرمان را به کوه‌های شمالی در سال گذشته به یاد می‌آورم، در حالی که چهار شب را در چادرهایمان با ترس گذراندیم!
- (۲) سفر ترسناک پارسالمان به کوه‌های شمال به یاد آمد که چهار شب را در چادرهایمان گذراندیم!
- (۳) آیا سفرمان در سال گذشته به کوه‌های شمال را به یاد می‌آوری، در حالی که چهار شب را با ترس در چادر گذراندیم!
- (۴) مسافرتمان به کوه‌های شمال در سال گذشته را به یاد آوردم که در حالی که ترسیده بودیم، چهار شب را در چادرمان گذراندیم!

۴- «إِنْ تَطَّلَعِي كِتَابَ عِلْمِ الإِحْيَاءِ يُسَاعِدُكَ لِلنَّجَاحِ فِي الإِمْتِحَانِ الْجَامِعِ!»:

- (۱) هر چه کتاب زیست‌شناسی را مطالعه کنی، برای موفقیت در امتحان جامع به تو کمک می‌شود!
- (۲) اگر کتاب زیست‌شناسی را مطالعه می‌کنی، برای موفقیت در امتحان جامع به تو کمک خواهد کرد!
- (۳) اگر کتاب زیست‌شناسی را مطالعه کنی، برای موفقیت در امتحان جامع به تو کمک می‌کند!
- (۴) قطعاً مطالعه کتاب زیست‌شناسی به تو برای موفقیت در امتحان جامع کمک می‌کند!

۵- عَيْنَ الْخَطَا فِي التَّرْجُمَةِ:

- (۱) دنا الأعداء حدودنا في العشيّة ولكن استخبوا في الغداة! دشمنان در آغاز شب به مرزهایمان نزدیک شدند، اما در آغاز روز عقب‌نشینی کردند!
- (۲) و إن شكوت إلى طير ناع في الوكنة! و اگر به پرندۀای شکایت کنی، در لانه شیون می‌کند!
- (۳) هوة التاريخ زور المتحد لمشاهدة زفات ذلك الحيوان المفترس! علاقه‌مندان به تاریخ برای مشاهده اسکلت به جا مانده‌ای آن حیوان درنده، از موزه دیدن می‌کنند!
- (۴) بعد الحرب، كان التراب على الملقين في المدينة! بعد از جنگ، در شهر، بر روی پرونده‌ها خاک بود!

۶- ما هو الصحيح عن المفردات؟

الف) سيارَةٌ تُسْتَعْمَلُ فِي الْمَزَارِعِ لِلزَّرْعَةِ!

ب) مكانٌ نَجْمَعُ فِيهِ الْمَاءَ فِي الْفَلَّاتِ!

ج) ذَكَرُ الْكَلِمَاتِ الْقَبِيحَةِ لِإِحْتِقَارِ الْآخِرِينَ!

- (۱) مَصْنَعٌ - الْمَوْقِفُ - الإِسْتِهْزَاءُ (۲) خَزَانَةٌ - الْمَوْقِفُ - التَّعَنُّتُ (۳) الْجَرَّارَةُ - مَصْنَعٌ - الإِسْتِهْزَاءُ (۴) الْجَرَّارَةُ - وَكْنَةٌ - التَّعَنُّتُ

۷- ما هو الأبعد عن مفهوم هذه العبارة؟ «و الله ما رأينا حُبًّا بلا ملامة!»

- (۱) مرا به عشق تو اندیشه از ملامت نیست
- (۲) هر که نصیحت نشنود، سر ملامت شنیدن دارد
- (۳) عشق و ملامت کشی دو یار قدیم‌اند
- (۴) بی‌لامت پای در کوی غمش نتوان نهاد

۸- عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ الْمَفْهُومِ هَذِهِ الْعِبَارَاتِ:

- (۱) من يحاول كثيراً يصل إلى هدفه! غلام همت آنم که زیر چرخ کبود / ز هر چه رنگ تعلق پذیرد آزادست
- (۲) «جاء الحقُّ و زهق الباطلُ»: هنر خوار شد / جادویی ارزشمند
- (۳) تفكَّرْ ساعةٍ خيراً من عبادةٍ سبعين سنة! فکر بلبل همه آن است که گل شد یارش / گل در اندیشه که چون عشوه کند در کارش
- (۴) «إن أحسنتم أحسنتم لأنفسكم»: تو نیکی می‌کن و در دجله انداز / که ایزد در بیابانت دهد باز

۹- عَيْنَ الْخَطَا حَسَبَ الْحَقِيقَةِ وَالْوَاقِعِ:

- (۱) كلُّ سيارَةٍ مُعْطَلَةٌ تحتاج إلى مُصْلِحٍ حاذقٍ!
- (۲) من له خلقٌ سوءٌ يُعَذِّبُ في حياته!
- (۳) الإلتفات إلى الوراء و التكلّم مع الآخرين من صفات التلميز المشاغب!
- (۴) الوُدُّ هو إبتعاد الصديق عن صديقه أو الزوج عن زوجته!

۱۰- يَدْخُلُ رَجُلٌ مَتَجَرًّا و يَسْأَلُ أَسْعَارَ السَّرَاوِيلِ مِنَ الْبَائِعِ. فَيَقُولُ لَهُ الْبَائِعُ: «.....» عَيْنَ الْجَوَابِ غَيْرِ الْمُنَاسِبِ:

- (۱) ذلك السَّرْوَالُ الرَّجَالِيُّ بِتِسْعِينَ أَلْفَ تومان!
- (۲) عندنا أزرُق و بنفسجى فقط!
- (۳) تبدأ الأَسْعَارُ من سِتَّة و خمسين ألف إلى خمسة و ثمانين ألف تومان!
- (۴) سعرُ السَّرَاوِيلِ مئتين و عشرين ألف بعد التَّحْفِيزِ!

** اكْمِلِ الْفَرَاغَاتِ حَسَبَ النَّصِّ التَّالِي

«قد... (۳۶)... كثيرٌ من الشعراء الإيرانيين من اللغة العربية في أشعارهم لأنها لغة القرآن و الأحاديث! هم قد أنشدوا أبياتاً... (۳۷) بالعربية و الفارسية و سموها بالملتمح! كما يقول حافظٌ في إحدى أشعاره: هر چند کازمودم از وی نبود سودم / من... (۳۸)... المُجْرَبُ حَلَّتْ بِهِ النَّدَامَةُ!»

- ۱۱- (۱) استفاد (۲) أدخل (۳) اجتمع (۴) وُصِفَ
- ۱۲- (۱) مُتَّالِيَةً (۲) مَمْرُوجَةً (۳) مُوسِعَةً (۴) مَلِيحَةً
- ۱۳- (۱) جُرَّبَ (۲) سَيَّجِرَبَ (۳) يُجْرَبُ (۴) جَرَّبَ

※ اقرأ النَّصَّ التَّالِيَّ بِدَقَّةٍ ثُمَّ أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ بِمَا يَنَاسِبُ النَّصَّ:

«مِنَ عَجَائِبِ الدُّنْيَا الَّتِي لَمْ تُكْتَشَفْ بِكَامِلِهَا حَتَّى الْآنَ هِيَ الْأَهْرَامُ. وَ أَكْبَرُ هَذِهِ الْأَهْرَامِ يَبْلُغُ إِرْتِفَاعُهُ ١٤٦ مِترًا وَ يَحْتَوِي عَلَى أَكْثَرِ مِنْ مِليُونِ قِطْعَةٍ مِنَ الصَّخُورِ يَبْلُغُ وَزْنَ القِطْعَةِ الوَاحِدَةِ مِنْهَا أَكْثَرَ مِنْ طَنِينٍ. وَ قَدْ جُعِلَتِ الوَاحِدَةُ جَنْبَ الأُخْرَى مِنْ دُونِ إِسْتِخْدَامِ آيَةٍ مَادَّةٍ! وَ كَانَتِ هَذِهِ الصَّخُورُ تُنْقَلُ بِالزُّورْقِ (قَائِق) عَنِ طَرِيقِ بَحْرِ النَّيْلِ، حَيْثُ يَمْلَأُ الزُّورْقُ بِالمَاءِ وَ يُصْبِحُ مِساوِيَةً اليَابِسَةِ (خَشْكِ)، وَ حِينئِذٍ تُجَرُّ الصَّخُورُ إِلَى دَاخِلِ الزُّورْقِ. فَبَعْدَ الوُصُولِ إِلَى المَقْصَدِ كَانُوا يَقومون بِإِخْلَاءِ المَاءِ مِنَ الزُّورْقِ وَ جَرُّ الصَّخُورِ إِلَى مَكَانٍ قَرِيبٍ بِالْأَهْرَامِ، ثُمَّ تُرْفَعُ بِالجِبَالِ لِتُجْعَلَ فِي مَحَلِّهَا المُنَاسِبِ!»

١٤- عَيِّنِ الصَّحِيحَ: «..... الصَّخُورُ فِي الزُّورْقِ، ثُمَّ ..... بالجِبَالِ وَ ..... فِي مَحَلِّهَا!»

(١) وُضِعَتْ / رُفِعَتْ / نُصِبَتْ (٢) جُعِلَتْ / ارْتَفَعَتْ / نُصِبَتْ (٣) أَدخَلَتْ / رُفِعَتْ / وُضِعَتْ (٤) أَدخَلَتْ / ارْتَفَعَتْ / جُعِلَتْ

١٥- أَعْجَبْ شَيْءٌ فِي النَّصِّ هُوَ .....

(١) رَفَعِ الصَّخْرَةَ بِالجِبَالِ! (٢) حَمَلِ الصَّخُورَ بِالزُّورْقِ!

(٣) كَثْرَةُ الْأَهْرَامِ وَ حَجْمُهَا وَ إِرْتِفَاعُهَا وَ قَرِيبُهَا بِمِيَاهِ النَّيْلِ! (٤) إِتِّصَالَ الصَّخُورِ بَعْضُهَا بِبَعْضٍ مِنْ دُونِ مَادَّةٍ إِضَافِيَّةٍ أُخْرَى!

١٦- عَيِّنِ الصَّحِيحَ:

(١) يَبْلُغُ وَزْنَ مَجْمُوعِ صَخُورِ الْأَهْرَامِ طَنِينًا!

(٣) كَانِ العَمَالُ يَجْرُونَ الصَّخُورَ مِنْ تَحْتِ المِيَاهِ!

(٢) عَدَدُ الصَّخُورِ فِي الْأَهْرَامِ يَصِلُ إِلَى مِليُونٍ!

(٤) مَا كَانَ أَحَدٌ يَقْدِرُ أَنْ يَحْمِلَ هَذِهِ القِطْعَاتِ بِنَفْسِهَا!

١٧- عَيِّنِ الخَطَأَ:

(١) كَانَتِ الْأَحْجَارُ فِي مَكَانٍ بَعِيدٍ عَنِ الْأَهْرَامِ!

(٣) بِالزُّورْقِ تُرْفَعُ الصَّخْرَةُ إِلَى مَحَلِّهَا المُنَاسِبِ!

(٢) مِنْ دُونِ إِخْلَاءِ المَاءِ لَمْ يُمَكِّنِ إِخْرَاجَ الصَّخْرَةَ!

(٤) هُنَاكَ أَسْرَارٌ لَمْ يَقْدِرِ المَعْلَمَاءُ أَنْ يَجِيبُوا عَلَيْهَا!

١٨- عَيِّنِ الخَطَأَ عَنِ الكَلِمَاتِ المَعِينَةَ:

(١) أَكْبَرُ هَذِهِ الْأَهْرَامِ يَبْلُغُ إِرْتِفَاعُهُ ١٤٦ مِترًا: مَبْتَدَأُ

(٣) كَانَتِ هَذِهِ الصَّخُورُ تُنْقَلُ بِالزُّورْقِ! مَجْرُورٌ بِهِ حَرْفُ الجَرِّ

(٢) فَبَعْدَ الوُصُولِ إِلَى المَقْصَدِ كَانُوا يَقومون! مَاضِيٌ بَعِيدٌ

(٤) تُرْفَعُ بِالجِبَالِ لِتُجْعَلَ فِي مَحَلِّهَا المُنَاسِبِ! فِعْلٌ مَجْهُولٌ

١٩- كَمْ فِعْلٍ المَجْهُولِ يَوجَدُ فِي النَّصِّ؟

(١) خَمْسَةٌ (٢) أَرْبَعَةٌ (٣) سَبْعَةٌ (٤) سِتَّةٌ

٢٠- عَيِّنِ الصَّحِيحَ فِي قِرَاءَةِ الجُمْلَةِ التَّالِيَةِ: «جُرَّ الصَّخُورُ إِلَى مَكَانٍ قَرِيبٍ بِالْأَهْرَامِ، ثُمَّ تُرْفَعُ بِالجِبَالِ فِي مَحَلِّهَا المُنَاسِبِ!»

(١) مَكَانٍ - قَرِيبٍ - تُرْفَعُ - الجِبَالِ (٢) قَرِيبٍ - الْأَهْرَامِ - تُرْفَعُ - تُجْعَلُ (٣) الصَّخُورُ - مَكَانٍ - قَرِيبٍ - تُرْفَعُ (٤) الْأَهْرَامِ - الجِبَالِ - تُجْعَلُ - مَحَلِّ

※ عَيِّنِ المُنَاسِبَ لِالجَوَابِ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ:

٢١- عَيِّنِ الحَالَ:

(١) كَلُوا وَ الشَّرَبُوا وَ لَا تَسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ المُسْرِفِينَ!

(٣) لَعَلَّ المُدْرَسَ الجَدِيدَ يَكُونُ خَلِيقًا!

(٢) كَانِ الأَطْفَالُ يَلْعَبُونَ فِي الشَّارِعِ مَسْرُورِينَ!

(٤) كَانَتِ الطُّلَابُ جَالِسِينَ وَ مُسْتَمِعِينَ إِلَى المَعْلَمِ!

٢٢- عَيِّنِ «مَنْ» لَيْسَ شَرْطِيًّا:

(١) «مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ»

(٣) مَنْ التَّفَتَّ مِنْكَ كَانِ السَّارِقَ الحَقِيقِيًّا!

(٢) مَنْ يُجَالِسُ الصَّالِحِينَ يُبْرِ حِظَّهُ!

(٤) مَنْ يَمْتَنِعُ عَنِ الغَيْبَةِ يُرْفَعُ شَأْنُهُ عِنْدَ اللَّهِ!

٢٣- عَيِّنِ عِبَارَةً مَا جَاءَ فِيهَا اسْمُ الفَاعِلِ وَ اسْمُ المَفْعُولِ مَعًا:

(١) طَلَبُوا الرَّجُلَ مَتَعَجِبًا حَتَّى يَتَرَكَ عَمَلَهُ القَبِيحَ!

(٣) حَكَامُ الصَّالِحِينَ العَادِلِينَ مَحْبُوبُونَ عِنْدَ النَّاسِ!

(٢) قُلُوبُ الظَّالِمِينَ مَمْلُوءَةٌ بِالمَعَاصِي!

(٤) المُسْتَضْعَفُونَ مِنَ النَّاسِ سَيَكُونُونَ وَارثِي الأَرْضِ!

٢٤- عَيِّنِ عِبَارَةً فِيهَا الحَالَ الجُمْلَةَ:

(١) تُعِينُنِي أُخْتِي الكَبِيرُ فِي دُرُوسِي مُبْتَسِمَةً!

(٣) أَرَى جَدَّتِي زَوَّارًا فِي النَّفَازِ بِكَامِلَةٍ!

(٢) لَا تُحْسَبُوا أَنَّ النَّجَاحَ يَأْتِي بِسَهُولَةٍ!

(٤) كَسَّرَ إِبرَاهِيمَ الأَصْنَامَ وَ هُوَ كَانَ مُؤْمِنًا بِرَبِّهِ!

٢٥- فِي أَيِّ الأَجْزَاءِ صَاحِبِ الحَالَ اسْمِ التَّفْضِيلِ؟

(١) يَذْكَرُ المُؤْمِنُ الشُّكُورَ رَبَّهُ رَاضِيًّا!

(٣) يَشْتَرِي مِنَ هَذَا المَتَجَرِّ الفَوَاكِهِ طَازِجَتًا!

(٢) أَكْثَرُ العَمَالِ كَانُوا يَسْتَرْجِعُونَ إِلَى مَدِينَتِهِمْ مَا يَوسِسُونَ!

(٤) وَصَلَ المَسَافِرُونَ إِلَى المَوْقِفِ مُتَأَخِّرِينَ!